

ایران بدون نفت مسجد سلیمان بدون نفت

(نامه‌ای به رییس جمهور)

شاهد آن می‌باشید و نیازی به توضیح ندارد. به هر حال در پروسه ترک اعتیاد نفت و در مسیر احیای اقتصاد ملی با نابسامانیهای زیادی روبرو خواهیم شد که برخورد متناسبی را طلب می‌کند. در مواجهه با این سیر رشد و چنین تحولی، آیا قوای مجریه، مقننه و قضاییه نباید این تحول را گرمی داشته و قوانین متناسب با آن را وضع نمایند؟ مگر شعار انقلاب ما استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی نبود؟ مگر استقلال و خودکفایی در همه زمینه‌های مکتبی سیاسی، فرهنگی و اقتصادی از اصول انقلاب نیست؟ آیا اگر مردم شهرها از جمله تهران بخواهند از آب تصفیه شده استفاده کنند، باید هزینه آن به بودجه عمومی تحمیل شده و مالیات آن را، دهقانان و زحمتکشان دهات دورافتاده بپردازند؟ اگر تحولی انجام شود که خودگردانی متکی به بودجه عمومی نباشد، آیا نباید از آن حمایت کرد تا نضج گرفته و فراگیر شود و آیا نباید جلوی ضربات وارد شده بر آن را گرفت؟

به هر حال ما در کشاکش یک تحول بزرگی هستیم و آنهایی که در کار اجرایی تجربه‌ای دارند، برایشان طبیعی است که در یک نظام با ساختار اداری فاسد، اگر بخواهند پروژه‌های را به انجام برسانند، لامحاله کارهای نامناسبی هم انجام می‌گیرد که همه باید دست به دست هم بدهند و این ضعفها را از طریق دلسوزانه برطرف نمایند.

امینوارم جنابعالی جمع‌بندی اینجانب را که طی چهل سال زندگی مبارزاتی بدست آمده و بدون حب و بغض می‌باشد، به سمع مقام رهبری و سایر مسئولین برسانید. انشاءالله بتوانیم از فرصتهای طلایی تاریخی و جغرافیایی‌مان استفاده‌های شایانی ببریم.

نکته قابل ذکر این است که ملاحظه می‌کنیم همزمان، جناحهای متخاصم افغانستان تضادهای خود را تا حدی تخفیف داده‌اند که لوله گاز ترکمنستان از طریق آن کشور به پاکستان و اقیانوس هند برسد، ولی در ایران برعکس جریانات تشنج طلب کارهایشان را تشدید کرده‌اند. این اعمال، با عقل منصف نمی‌خواند. با توجه به کاهش فاحش قیمت نفت، بهترین عمل، استفاده از موقعیت ژئوپولیتیکی ایران یعنی خط لوله‌های ترانزیت نفت و گاز یا معاملات پایاپای نفتی می‌باشد، بخصوص که قیمت تأسیسات خیلی زیاد و قیمت نفت خیلی ارزان است. بنابراین، درآمد ما از ترانزیت سودی است خالص بدون تاراج ثروتهای نفتی ما. فقط در سایه همبستگی همه نیروهای داخل است که می‌توانیم از این فرصت طلایی استفاده کنیم.

با کمال احترام

لطف الله میثمی - مهندس نفت

آقای خاتمی رییس جمهور، بیماری ساختاری اقتصاد ایران را اعتیاد به نفت دانستند. با این همه، تلاش چشمگیری برای رهایی از این بیماری ساختاری دیده نمی‌شود. یکی از گامهای بزرگ در این راه، خودگردانی شهرهای ایران بدون اتکا به درآمد نفت و بودجه‌های عمومی است که این مهم نیازمند وجود مدیرانی شجاع و باتدبیر می‌باشد. به نظر می‌رسد هماهنگی قوای مجریه و قضاییه در این رابطه می‌تواند بستر مناسبی را برای فعال شدن مدیران لایق و تقویت راهبرد خودگردانی شهرها فراهم نماید. به گونه‌ای که مدیران با داشتن امنیت قضایی بتوانند مبتکرانه طرح خودگردانی را تحقق بخشند. نامه ذیل که همزمان با محاکمه آقای غلامحسین کرباسچی خطاب به رییس جمهور نگاشته شده است، اشاره مستقیمی به همین موضوع دارد. انتشار این نامه در حالی که قوه قضاییه به شرایط جدیدی پا می‌گذارد، می‌تواند تأکیدی بر ضرورت هماهنگی قوه مقننه و قوه قضاییه با قوه مجریه باشد.

بسمه تعالی

جناب آقای سید محمد خاتمی

رییس جمهور محبوب

احتراماً به عرض می‌رساند یکی از مهمترین موانع توسعه سیاسی - اقتصادی که از اعتیادهای بزرگ تاریخی مملکت ما بشمار می‌رود و دستهای مرموز از قبل آن ارتزاق کرده و می‌کنند، همانا اندیشه نازکی کار و کلفتی پول از طریق وابسته شدن به درآمد بادآورده صادرات نفت خام می‌باشد که در واقع چیزی جز تاراج ثروت ملی ما نیست و به غلط نام آن را درآمد گذاشته‌اند.

اندیشمندان ایران چه در دوره نهضت ملی و چه پس از آن، همواره در فکر احیای اقتصاد ملی بودند. این اندیشه در زمان مرحوم دکتر مصدق به منصف ظهور رسید و برکات زیادی داشت و دکتر مصدق آن را اقتصاد بدون نفت نامید. بگذریم، در ابتدای انقلاب نیز شورای انقلاب تصویب کرد، صادرات نفت از ۶ میلیون بشکه در روز به ۲ میلیون بشکه تقلیل یابد که حرکت انقلابی بزرگی بود در جهت قطع وابستگی به نفت. قصد من بر شرمند تلاشهای انجام شده نیست، ولی در سیر دفاع مقدس از زمانی که تحمیل گران جنگ، اسکله خارک و سایر اسکله‌ها را بمباران کردند، اندیشه خودگردانی بدون نفت دوباره نضج گرفت. تز خودگردانی شهرها بطوری که اداره و توسعه شهر متکی به درآمد نفت یا بودجه عمومی نباشد، متولد شد و عملکرد مثبت خود را نشان داد. این تز در ابتدا توسط آقایان ملک مدنی و غلامحسین کرباسچی در اداره شهر اصفهان عرضه شد. در آن زمان، در آن زمان که اگر درآمد نفت قطع شود، می‌توانیم بدون اتکا به آن

شماره ۵۶ کشاورز